TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 19 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prekybos politika – Antidempingo muitai – Iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso siunčiamų dviračių importas – Kinijos kilmės dviračių importui nustatyto galutinio antidempingo muito taikymo išplėtimas šioms šalims – Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 501/2013 – Galiojimas – Priimtinumas – Ieškovės pagrindinėje byloje ieškinio dėl panaikinimo nepareiškimas – Susijęs importuotojas – *Locus standi* pareiškiant ieškinį dėl panaikinimo – Reglamentas (ES) Nr. 1225/2009 – 13 straipsnis – Vengimas – 18 straipsnis – Nebendradarbiavimas – Įrodymai – Įrodymų visetas“

Byloje C-251/18

dėl *Rechtbank Noord-Holland* (Šiaurės Olandijos apylinkės teismas, Nyderlandai) 2018 m. balandžio 6 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. balandžio 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Trace Sport SAS

prieš

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja), D. Šváby, S. Rodin ir N. Piçarra,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. K. Bulterman ir M. A. M. de Ree,

– Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos H. Marcos Fraile ir B. Driessen, padedamų advokato N. Tuominen,

– Europos Komisijos, atstovaujamos S. Noë ir M. França,

susipažinęs su 2019 m. balandžio 9 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: nyderlandų.

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. gegužės 29 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 501/2013, kuriuo Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 990/2011 Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatyto galutinio antidempingo muito taikymas išplečiamas importuojamiems dviračiams, siunčiamiems iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso ir deklaruojamiems arba nedeklaruojamiems kaip Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso kilmės (OL L 153, 2013, p. 1; toliau – ginčijamas reglamentas), galiojimo, kiek šis reglamentas susijęs su *Kelani Cycles (Pvt) Ltd* ir *Creative Cycles (Pvt) Ltd*, dviem eksportuojančiomis dviračių gamintojomis, įsisteigusiomis Šri Lankoje.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Trace Sport SAS* ir *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven* (mokesčių ir muitinės tarnybos inspektorius, Eindhoveno biuras, Nyderlandai; toliau – inspektorius) ginčą dėl dviejų reikalavimų sumokėti muitus už dviračių, kurių kilmės šalis yra Šri Lanka ir kurie yra iš jos importuojami, importą teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Pagrindinis reglamentas

3 Priimant ginčijamą reglamentą nuostatos, reglamentuojančios Europos Sąjungos antidempingo muitų nustatymą, buvo įtvirtintos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51 ir klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22), iš dalies pakeistame 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1168/2012 (OL L 344, 2012, p. 1) (toliau – pagrindinis reglamentas).

4 Pagrindinio reglamento 13 straipsnis „Vengimas“ buvo išdėstytas taip:

„1. Kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių, arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikoma priemonė, arba šių prekių sudėtinėms dalims. Kai galiojančių priemonių vengiama, antidempingo muitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo muito, gali būti išplečiami importui iš bendrovių, kurios turi naudos iš individualių muitų valstybėse, kurioms taikomos priemonės. Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Bendrijos arba individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Bendrijos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik antidempingo muito nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytomis, jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis.

Pirmoje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima nežymius nagrinėjamojo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių; produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias valstybes; eksportuotojos ar gamintojos pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą valstybėje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į

Bendriją per gamintojas, kurios naudojasi individualių muitų tarifais, žemesniais už tuos, kurie taikomi gamintojos produktams; ir, esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimo operacijomis Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje.

2. Surinkimo operacijos Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradedant antidempingo tyrimą, o nagrinėjamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir

b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir

c) ištaisantysis muito poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytomis normaliosiomis vertėmis.

3. Pagal šį straipsnį tyrimai pradedami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotos šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1 dalyje nurodytų veiksnių. Tyrimas pradedamas, Komisijai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodoma muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Tyrimus atlieka Komisija, kuriai gali padėti muitinių institucijos, ir užbaigia juos per devynis mėnesius. Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių taikymo išplėtimą, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, išplečia priemonių taikymą. Pasiūlymą priima Taryba, jeigu ji paprastąja balsų dauguma nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį, kai jį pateikia Komisija. Išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo nustatyta registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima bendrovės, kurioms suteiktos išimtys. Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimo inicijavimo. Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta už Bendrijos ribų, išimtys gali būti suteikiamos nagrinėjamojo produkto gamintojoms, kurios gali įrodyti, kad jos nėra susiję su gamintojomis, kurioms taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jos dalyvauja vengimo veiksmuose kaip tai apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse. Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vyksta Bendrijoje, išimtys gali būti suteiktos importuotojoms, kurios gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojomis, kurioms taikomos priemonės.

Šios išimtys suteikiamos Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu arba priemones nustatančiu Tarybos sprendimu, ir galioja tiek laiko ir tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos šiuose sprendimuose.

<…>“

5 Šio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuotoji šalis atsisako suteikti prieigą prie reikalingos informacijos ar kitokiu būdu jos nesuteikia per šiame reglamente nurodytą laiką arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais. <…>“

Antidempingo reglamentai, susiję su dviračiais, ir ginčijamas reglamentas

6 1993 m. Europos Sąjungos Taryba į Sąjungą importuojamiems Kinijos kilmės dviračiams nustatė 30,6 % galutinį antidempingo muitą. Vėliau šis muitas išliko toks pats. 2005 m. minėtas muitas buvo padidintas iki 48,5 %. 2011 m. spalio 3 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 990/2011, kuriuo, remiantis priemonių galiojimo termino peržiūra pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį, importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 261, 2011, p. 2), išlaikė pastarąjį muito dydį.

7 Gavusi prašymą, Komisija 2012 m. rugsėjo 25 d. priėmė Reglamentą (ES) Nr. 875/2012, kuriuo inicijuojamas tyrimas dėl galimo antidempingo priemonių, nustatytų Įgyvendinimo reglamentu Nr. 990/2011, vengimo importuojant iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso siunčiamus dviračius, deklaruojamus kaip Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso kilmės arba ne, ir įpareigojama registruoti tokius importuojamus produktus (OL L 258, 2012, p. 21).

8 Užbaigusi šį tyrimą 2013 m. gegužės 29 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.

9 Iš šio reglamento 22 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija surengė tikrinamuosius vizitus šešių Šri Lankos bendrovių patalpose, tarp kurių buvo ir *Kelani Cycles*.

10 Minėto reglamento 35–42 konstatuojamosiose dalyse Taryba dėl bendradarbiavimo su Šri Lankos bendrovėmis lygio iš esmės nurodė, kad iš šešių Šri Lankos bendrovių, padavusių prašymą netaikyti priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį, tik trys buvo laikomos bendradarbiaujančiomis bendrovėmis. Su trimis bendrovėmis, kurių viena atsiėmė prašymą netaikyti priemonių, o kitos dvi tinkamai nebendradarbiavo, susijusios išvados pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį buvo pagrįstos turimais duomenimis.

11 Ginčijamo reglamento 58 konstatuojamojoje dalyje Taryba padarė išvadą, kad pasikeitė Šri Lankos ir Sąjungos prekybos pobūdis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

12 Ginčijamo reglamento 77–82 konstatuojamosiose dalyse Taryba išanalizavo vengimo veiksmų, dėl kurių pasikeitė šios trečiosios šalies ir Sąjungos prekybos struktūra, pobūdį.

13 Kalbant apie perkrovą, šio reglamento 77–79 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(77) Pradžioje bendradarbiavusių Šri Lankos bendrovių eksportas sudarė 69 % viso Šri Lankos eksporto į Sąjungą per [ataskaitinį laikotarpį nuo 2011 m. rugsėjo 1 d. iki 2012 m. rugpjūčio 31 d.]. Atlikus tyrimą nustatyta, kad trys iš šešių pradžioje bendradarbiavusių bendrovių perkrovos nevykdė. Kalbant apie likusį eksportą į Sąjungą, kaip nurodyta 35–42 konstatuojamosiose dalyse, bendradarbiaujama nebuvo.

(78) Todėl, atsižvelgiant į 58 konstatuojamojoje dalyje nustatytą pasikeitusį Šri Lankos ir Sąjungos prekybos pobūdį, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, ir tai, kad ne visos Šri Lankos gamintojos ir (arba) eksportuotojos pranešė apie save ir bendradarbiavo, galima daryti išvadą, kad šių gamintojų ir (arba) eksportuotojų eksportas gali būti laikomas perkrova.

(79) Todėl patvirtinta, kad Kinijos kilmės produktai buvo perkraunami Šri Lankoje.“

14 Ginčijamo reglamento 81 ir 82 konstatuojamosiose dalyse Taryba nurodė, kad surinkimo operacijų vykdymas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalį, nebuvo įrodytas.

15 Ginčijamo reglamento 92, 96 ir 110 konstatuojamosiose dalyse Taryba konstatavo, pirma, priežasčių ar pateisinamųjų ekonominių aplinkybių nebuvimą, išskyrus taikomų antidempingo priemonių vengimą, antra, šių priemonių taisomojo poveikio mažinimą ir, trečia, dempingą, palyginti su anksčiau nustatyta normaliąja verte.

16 Šiomis aplinkybėmis ginčijamo reglamento 115 konstatuojamojoje dalyje Taryba padarė išvadą, jog atliekant perkrovą Šri Lankoje buvo vengiama antidempingo muitų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį.

17 Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalį Įgyvendinimo reglamento Nr. 990/2011 1 straipsnio 2 dalyje numatyto 48,5 % galutinio antidempingo muito taikymas išplėstas iš Šri Lankos siunčiamų dviračių importui, neatsižvelgiant į tai, ar jie deklaruoti kaip esantys šios šalies kilmės, ar ne. Ginčijamo reglamento 1 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad muitas, kurio taikymas išplėstas, surenkamas nuo tų pačių importuojamų produktų, registruotų pagal Reglamentą Nr. 875/2012.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

18 Laikotarpiais atitinkamai nuo 2012 m. rugsėjo 27 d. iki 2012 m. spalio 15 d. ir nuo 2013 m. vasario 13 d. iki 2013 m. gegužės 21 d. du muitinės tarpininkai, veikdami *Trace Sport* – Prancūzijoje įsteigtos dviračių importuotojos – vardu ir jos naudai, Nyderlanduose deklaravo iš Šri Lankos atsiųstų dviračių išleidimą į laisvą apyvartą. Visose deklaracijose Šri Lankos eksportuojančios gamintojos, t. y. atsižvelgiant į atvejį, *Kelani Cycles* arba *Creative Cycles*, buvo deklaruotos kaip šių dviračių eksportuotojos.

19 Po minėtų deklaracijų teisingumo patikrinimų *a posteriori* inspektorius nusprendė, kad už deklaruotus išleidimo į laisvą rinką tikslais dviračius laikotarpiu nuo 2012 m. rugsėjo 27 d. iki 2013 m. birželio 5 d. turėjo būti sumokėtas 48,5 % dydžio antidempingo muitas.

20 Taigi 2014 m. vasario 27 d. ir 2014 m. balandžio 29 d. inspektorius priėmė du reikalavimus sumokėti muitus, kurių dydis siekė atitinkamai 229 990,88 EUR ir 234 275,37 EUR.

21 Dviem 2015 m. rugsėjo 24 d. sprendimais inspektorius patvirtino šiuos reikalavimus ir atmetė dėl jų *Trace Sport* pateikus skundus.

22 *Trace Sport* prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme užginčijo abu šiuos sprendimus.

23 Šis teismas pažymi, kad, priešingai, nei teigia *Trace Sport*, ginčijamas reglamentas taikytinas pagrindinėje byloje.

24 Kita vertus, minėtas teismas kelia klausimą dėl šio reglamento galiojimo, atsižvelgiant į *Trace Sport* argumentus, pateiktus remiantis 2017 m. sausio 26 d. Sprendimu *Maxcom / City Cycle Industries* (C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P, EU:C:2017:62). *Trace Sport* nuomone, Taryba, remdamasi jai prieinama informacija, negalėjo nei pagrįstai daryti išvados, kad Šri Lankoje buvo vykdoma perkrova, nei nuspręsti, kad tokiose operacijose dalyvavo *Kelani Cycles* ir *Creative Cycles*. Teismo posėdyje, surengtame tame pačiame teisme, *Trace Sport* taip pat pabrėžė, kad pateikė Komisijai prašymą būti išklausytai tam, kad galėtų pateikti dokumentus, kuriuos iš pradžių pateikė *Kelani Cycles*, tačiau Komisija atsisakė į jį atsižvelgti.

25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad ginčijamo reglamento 39 ir 42 konstatuojamosiose dalyse *Kelani Cycles* buvo laikoma nebendradarbiavusia bendrove, o *Creative Cycles*, kuri šiame reglamente nėra aiškiai nurodoma, turi būti laikoma viena iš minėto reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje nurodytų Šri Lankos eksportuojančių gamintojų, kurios apie save

nepranešė. Taryba išvadą, kad šios eksportuojančios gamintojos dalyvavo perkrovos operacijose, grindė Sąjungos prekybos su Šri Lanka pobūdžio pokyčiu ir minėtų eksportuojančių gamintojų nebendradarbiavimu. 2017 m. sausio 26 d. Tačiau Sprendime *Maxcom / City Cycle Industries* (C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P, EU:C:2017:62) Teisingumo Teismas konstatavo, kad Taryba, remdamasi tik jai prieinama informacija, negali pagrįstai daryti išvados, kad Šri Lankoje buvo vykdomos perkrovos operacijos. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo manymu, Teisingumo Teismo minėtame sprendime padaryta išvada dėl eksportuojančios gamintojos *City Cycle Industries* taip pat taikytina *Kelani Cycles* ir *Creative Cycles*.

26 Vis dėlto pažymint, kad ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalys buvo panaikintos tik dėl *City Cycle Industries* ir kad pagal 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma* (C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74) 185 punktą šis panaikinimas nereiškia, jog tas reglamentas taip pat negalioja ir kitų eksportuojančių gamintojų atžvilgiu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad būtina Teisingumo Teismo pasiteirauti dėl šio reglamento galiojimo *Kelani Cycles* ir *Creative Cycles* atžvilgiu.

27 Šiomis aplinkybėmis *Rechtbank Noord-Holland* (Šiaurės Olandijos apylinkės teismas, Nyderlandai) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [ginčijamas] reglamentas yra galiojantis, kiek jis susijęs su eksportuojančia gamintoja *Kelani Cycles*?

2. Ar [ginčijamas] reglamentas yra galiojantis, kiek jis susijęs su eksportuojančia gamintoja *Creative Cycles*?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

28 Teisingumo Teismui pateiktose pastabose Nyderlandų vyriausybė, Taryba ir Komisija išreiškia abejones dėl šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo, atsižvelgdamos į jurisprudenciją, suformuotą 1994 m. kovo 9 d. Sprendime *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90, 13, 14 ir 16 punktai), 2001 m. vasario 15 d. Sprendime *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, 30 ir 37 punktai) ir 2016 m. vasario 4 d. Sprendime *C & J Clark International ir Puma* (C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 56 punktas) ir motyvuodamos tuo, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą *Trace Sport* neabejotinai galėjo Sąjungos teisme pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo.

29 Kaip matyti iš šiuo klausimu suformuotos jurisprudencijos, bendrasis principas, kuriuo užtikrinama kiekvieno asmens teisė pareiškiant ieškinį dėl jam nepalankios nacionalinės priemonės remtis Sąjungos akto, kuris yra tos priemonės pagrindas, negaliojimu, nedraudžia susieti tokios teisės su sąlyga, kad suinteresuotasis asmuo pagal SESV 263 straipsnį neturėjo teisės tiesiogiai prašyti Sąjungos teismo panaikinti šį aktą. Vis dėlto asmuo negali kompetentingame nacionaliniame teisme remtis atitinkamo akto negaliojimu tik tuo atveju, kai galima teigti, kad jis neabejotinai galėjo prašyti panaikinti šį aktą (2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 56 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Taigi tik tuo atveju, jei būtų galima manyti, kad *Trace Sport* neabejotinai turėjo *locus standi* pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, ji negalėtų remtis šio reglamento negaliojimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme.

31 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad būtent pagal kompetentingų nacionalinių institucijų priimtus aktus atitinkami ūkio subjektai, kaip *Trace Sport*, buvo įpareigoti mokėti ginčijamame reglamente nustatytus antidempingo muitus. Iš to matyti, kad negalima daryti išvados, jog šis reglamentas aiškiai nenumato įgyvendinimo priemonių, kaip tai apibrėžta SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pabaigoje (pagal analogiją žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 38 ir 39 punktus).

32 Taigi tokios importuotojos, kaip *Trace Sport*, negalėtų prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusiuose teismuose remtis ginčijamų reglamentų negaliojimu tik tuo atveju, jei būtų galima teigti, kad šie reglamentai neabejotinai yra tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susiję, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

33 Šiuo klausimu pažymėtina, kad antidempingo muitus nustatantys reglamentai yra norminio pobūdžio, nes taikomi visiems suinteresuotiesiems ūkio subjektams (2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 58 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

34 Dėl tų pačių priežasčių tas pats pasakytina ir apie reglamentą, koks yra ginčijamas reglamentas, kuris išplečia antidempingo muitą dėl vengimo veiksmų. Šiuo reglamentu siekiama išplėsti antidempingo muito, įtvirtinto tokiame reglamente, koks nurodytas ankstesniame punkte, taikymo sritį.

35 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad antidempingo muitą nustatantis reglamentas gali būti tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ūkio subjektu. Be to, savo jurisprudencijoje Teisingumo Teismas yra nurodęs tam tikras ūkio subjektų kategorijas, su kuriomis antidempingo muitą nustatantis reglamentas gali būti konkrečiai susijęs, ir tai neužkerta kelio galimai tokio reglamento konkrečiai sąsajai su kitais ūkio subjektais dėl tik jiems būdingų savybių, skiriančių juos nuo bet kurio kito asmens (2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 59 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 1991 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Extramet Industrie / Taryba*, C-358/89, EU:C:1991:214, 16 punktą).

36 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją reglamentas, nustatantis antidempingo muitą, gali būti konkrečiai susijęs, pirma, su tomis nagrinėjamo produkto gamintojomis ir eksportuotojomis, kurios kaltinamos dempingo taikymu naudojant su jų komercine veikla susijusius duomenis, antra, su minėto produkto, į kurio perpardavimo kainą buvo atsižvelgta nustatant eksporto kainas, importuotojomis, kurios dėl šios priežasties yra susijusios su dempingo taikymo konstatavimu, ir, trečia, importuotojomis, siejamomis su nagrinėjamų produktų eksportuotojomis, be kita ko, tais atvejais, kai eksporto kaina buvo apskaičiuota remiantis šių importuotojų taikomomis perpardavimo Sąjungos rinkoje kainomis ir kai pats antidempingo muitas buvo apskaičiuotas remiantis šiomis perpardavimo kainomis (2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 60–62 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

37 Iš šios jurisprudencijos matyti, kad importuotojos, net jeigu ji siejama su nagrinėjamo produkto eksportuotojomis, statusas pats savaime negali būti pakankama aplinkybė nuspręsti, kad reglamentas, nustatantis antidempingo muitą, yra konkrečiai susijęs su importuotoja. Priešingai, norint individualizuoti importuotoją, net jeigu ji siejama su minėtomis eksportuotojomis, reikia įrodyti, kad siekiant nustatyti dempingo taikymą buvo atsižvelgta į duomenis, susijusius su jos komercine veikla, arba, jei to nepavyksta padaryti, įrodyti kitas tik jai būdingas savybes, skiriančias ją nuo bet kurio kito asmens.

38 Atsižvelgiant į minėtą jurisprudenciją negalima atmesti galimybės, kad reglamentas, kuriuo dėl vengimo veiksmų išplečiamas antidempingo muitas, kaip antai ginčijamas reglamentas, gali būti laikomas konkrečiai susijęs su nagrinėjamo produkto importuotoja, įrodžiusia tam tikrų savybių, kurios būdingos tik jai ir kurios ją skiria nuo bet kurio kito asmens, egzistavimą.

39 Teisingumo Teismui pateiktose pastabose Nyderlandų vyriausybė, Taryba ir Komisija teigė, kad taip yra *Trace Sport* atveju. Šiuo klausimu jos pabrėžia, kad, viena vertus, *Trace Sport* yra Prancūzijoje įsteigta bendrovė, kurios savininkas, fizinis asmuo, per lengvatinio apmokestinimo bendroves taip pat valdo 50 % *Kelani Cycles* ir *Creative Cycles* akcijų. Pastarosios bendrovės, kurios yra eksportuojančios gamintojos, neabejotinai turėjo teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo. Be to, *Kelani Cycles* buvo įkurta tam, kad perimtų *Creative Cycles* veiklą. Kita vertus, *Trace Sport* žinojo apie dėl *Kelani Cycles* vykdomą tyrimą; tai patvirtina jos nesėkmingas bandymas pateikti Komisijai tam tikrus dokumentus, kuriuos *Kelani Cycles* jau anksčiau buvo pateikusi šiai institucijai.

40 Be to, Komisija teigia, kad *Trace Sport*, *Kelani Cycles* ir *Creative Cycles* yra įsitraukusios į sukčiavimą muitų ir antidempingo muitų srityje.

41 Vis dėlto šių aplinkybių, darant prielaidą, kad jos yra nustatytos, nepakanka nuspręsti, kad *Trace Sport* buvo neabejotinai konkrečiai susijusi su ginčijamu reglamentu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

42 Iš tiesų, nors *Trace Sport* yra pagrindinėje byloje aptariamų prekių importuotoja, ji nedalyvavo tyrime ir ginčijamame reglamente yra visiškai neminima. Vien aplinkybės, kad ji žinojo apie tyrimą dėl *Kelani Cycles* ir kad greičiausiai su pastarąja pasidalijo tam tikra informacija, nepakanka nuspręsti, kad *Trace Sport* būdingos ypatingos savybės, kurios ją skiria nuo bet kurio kito asmens.

43 *Trace Sport*, kaip pagrindinėje byloje aptariamų prekių importuotojos, statusas ir galimas priklausymas tai pačiai grupei kaip ir tyrime dalyvaujanti eksportuojanti gamintoja negali privesti prie kitokios išvados, atsižvelgiant į šio sprendimo 37 ir 38 punktuose išdėstytus samprotavimus.

44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos negalima spręsti, jog *Trace Sport* neabejotinai turėjo *locus standi* pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

45 Darytina išvada, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinių klausimų

46 Savo klausimais, kurie turi būti nagrinėjami kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar ginčijamas reglamentas negalioja tiek, kiek jis taikomas iš Šri Lankos siunčiamų dviračių importui, neatsižvelgiant į tai, ar jie deklaruoti kaip esantys šios šalies kilmės, ar ne.

47 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių ir politinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi plačią diskreciją. Kiek tai susiję su tokios diskrecijos teismine kontrole, reikia patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo T*aryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Maxcom / City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P, EU:C:2017:62, 56 punktas).

48 Be to, kiek tai susiję su pareiga įrodyti vengimą, pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį antidempingo priemonių vengimo buvimas yra įrodytas, jeigu įvykdytos keturios sąlygos. Pirma, turi pasikeisti trečiosios šalies ir Sąjungos arba šalies bendrovių, kurioms taikomos priemonės, ir Sąjungos tarpusavio prekybos pobūdis. Antra, šį pokytį turi lemti veiksmai, procesas ar veikla, kuriems nėra

jokio kito motyvo ar pateisinimo, išskyrus pradinio antidempingo muito nustatymą. Trečia, turi būti įrodymų, patvirtinančių, kad Sąjungos pramonei padaryta žala ar kad taisomasis antidempingo muito poveikis yra mažinamas. Ketvirta, turi būti įrodymų apie dempingo buvimą.

49 Pagal šio reglamento 13 straipsnio 3 dalį tyrimą turi pradėti Komisija, remdamasi įrodymais, leidžiančiais *prima facie* preziumuoti vengimo veiksmus. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją šioje nuostatoje įtvirtintas principas, pagal kurį pareiga įrodyti vengimą tenka Sąjungos institucijoms (2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Maxcom / City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P, EU:C:2017:62, 58 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

50 Galiausiai, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 18 straipsnį ir į Teisingumo Teismo jurisprudenciją reikia priminti, kad, jeigu dalis ar visos eksportuojančios gamintojos nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai, Sąjungos institucijoms leidžiama remtis įrodymų, pagrindžiančių išvadą apie vengimą, visetu, patikslinant, kad šie įrodymai turi patvirtinti, kad yra įvykdytos keturios šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos, išdėstytos šio sprendimo 48 punkte. Tačiau nėra nustatyta jokios teisinės prezumpcijos, leidžiančios tiesiogiai iš suinteresuotosios šalies nebendradarbiavimo spręsti apie tokį vengimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Maxcom / City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P, EU:C:2017:62, 65, 66, 68 ir 69 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

51 Šiuo atveju, kiek tai susiję su antidempingo priemonių vengimo veiksmais vykdant perkrovimo operacijas Šri Lankoje, Taryba išnagrinėjo antrąją iš keturių šio sprendimo 48 punkte ir ginčijamo reglamento 77–79 konstatuojamosiose dalyse nurodytų sąlygų. Šio reglamento 77 konstatuojamojoje dalyje Taryba visų pirma nurodė, kad trys iš šešių pradžioje atliekant tyrimą bendradarbiavusių bendrovių perkrovos nevykdė. Dėl likusio eksporto į Sąjungą Taryba patikslino, jog bendradarbiaujama nebuvo. Toliau minėto reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodė, kad, viena vertus, pasikeitęs Šri Lankos ir Sąjungos prekybos pobūdis buvo nustatytas atsižvelgiant į to paties reglamento 58 konstatuojamąją dalį ir, kita vertus, ne visos Šri Lankos eksportuojančios gamintojos pranešė apie save ir bendradarbiavo. Dėl to Taryba padarė išvadą, kad šių eksportuojančių gamintojų eksportas gali būti „laikomas“ perkrova. Galiausiai ginčijamo reglamento 79 konstatuojamojoje dalyje Taryba konstatavo, jog buvo patvirtinta, kad Kinijos kilmės produktai buvo perkraunami Šri Lankoje.

52 Taigi išvada dėl vykdytų perkrovos operacijų susijusi su visomis bendradarbiauti atsisakiusiomis eksportuojančiomis gamintojomis ir grindžiama dviem pagrindais, t. y. pirma, pasikeitusiu prekybos pobūdžiu ir, antra, dalies eksportuojančių gamintojų nebendradarbiavimu.

53 Vis dėlto šie du pagrindai neleidžia konstatuoti perkrovos vykdymo Šri Lankoje. Iš tiesų, viena vertus, Taryba negalėjo daryti pagrįstos išvados dėl tokių veiksmų, remdamasi tik dalies eksportuojančių gamintojų nebendradarbiavimu. Kita vertus, kadangi prekybos pobūdžio pokytis yra pirmoji iš keturių sąlygų, kurių reikia laikytis siekiant pagrįstai nustatyti vengimo buvimą, Taryba negali remtis šio vengimo konstatavimu kaip įrodymu, jog patikrinta antroji iš šių keturių sąlygų, pagal kurią toks prekybos pobūdžio pokytis turi atsirasti iš vengimo veiksmų (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Maxcom / City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P, EU:C:2017:62, 76–78 punktus).

54 Taigi į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip, kad ginčijamas reglamentas negalioja tiek, kiek jis taikomas iš Šri Lankos siunčiamų dviračių importui, neatsižvelgiant į tai, ar jie deklaruoti kaip esantys šios šalies kilmės, ar ne.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2013 m. gegužės 29 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 501/2013, kuriuo Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 990/2011 Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatyto galutinio antidempingo muito taikymas išplečiamas importuojamiems dviračiams, siunčiamiems iš Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso ir deklaruojamiems arba nedeklaruojamiems kaip Indonezijos, Malaizijos, Šri Lankos ir Tuniso kilmės, negalioja tiek, kiek jis taikomas iš Šri Lankos siunčiamų dviračių importui, neatsižvelgiant į tai, ar jie deklaruoti kaip esantys šios šalies kilmės, ar ne.

Parašai.